

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu. Nêu cảm nhận của em về hình ảnh cây bút thần lớp 6 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về Nêu cảm nhận của em về hình ảnh cây bút thần lớp 6 ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Dưới đây là một số bài văn Nêu cảm nhận của em về hình ảnh cây bút thần lớp 6 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời các em học sinh cùng quý thầy cô tham khảo.

Bài văn Nêu cảm nhận của em về hình ảnh cây bút thần số 1

Cây bút thần là một truyện cổ tích đặc sắc của kho tàng cổ tích Trung Quốc và nhân loại. Truyện kể về một cậu bé thông minh, tài giỏi, với cây bút thần trong tay đã giúp ích rất lớn cho cuộc đời.

Mã Lương - tên cậu bé đó - thuộc kiểu nhân vật có tài năng kì lạ. Đây là kiểu nhân vật phổ biến trong truyện cổ tích.

Tài năng của Mã Lương không phải ngẫu nhiên mà có. Đó là kết quả của một quá trình say mê, cần cù luyện tập, cộng với trí thông minh và tài năng bẩm sinh. Tuy nhiên tài năng ấy chỉ có thể trở thành kì lạ khi có sự trợ giúp của lực lượng thần kỳ: Thần trao cho cây bút bằng vàng có thể vẽ được những vật thật.

Nhưng vấn đề đặt ra là tại sao thần lại ban cho Mã Lương cây bút thần mà không ban cho một ai khác. Phải chăng, đây là sự ban thưởng xứng đáng cho những người có tâm, có tài, có trí, khổ công học tập và rèn luyện? Và phải chăng, đặt cây bút thần vào trong tay Mã Lương, thần còn đặt vào đó một niềm tin và sự kỳ vọng nào đó? Và Mã Lương đã không phụ lòng kỳ vọng của thần linh. Với cây bút thần trong tay, Mã Lương đã giúp đỡ những người nghèo khổ trong làng. Điều đáng nói ở đây là Mã Lương không vẽ cho họ thóc lúa, trâu bò, dê lợn, vàng bạc..., cậu chỉ vẽ cho họ cày, cuốc, đèn, đuốc... Tại sao vậy? Có thể nói, chỉ một chi tiết nhỏ thôi nhưng ý nghĩa lại rất sâu sắc. Mã Lương không vẽ cho họ những của cải sẵn có để họ chỉ việc hưởng thụ. Cậu bé vẽ cho họ những phương tiện cần thiết cho cuộc sống để họ sản xuất, tạo ra của cải. Từ việc làm của Mã Lương, tác giả dân gian muốn nêu ra một quan niệm sống đẹp: của cải do con người hưởng thụ phải do chính con người làm ra. Quan niệm sống ấy chứa đựng cả một tinh thần nhân bản, tạo ra cho truyện cổ tích này một lớp ánh sáng nhân văn chiếu rọi vào tâm hồn bạn đọc.

Mã Lương tưởng như có thể sống bình yên với cây bút thần, với dân làng. Nhưng cái ác còn lộng hành trong cuộc sống đã không chấp nhận việc làm của Mã Lương.

Đại diện cho cái ác là tên địa chủ và tên vua tham lam độc ác. Với thái độ căm ghét sâu sắc, Mã Lương đã vung cây bút thần lên, như một tráng sĩ vung lưỡi gươm công lí lên quét sạch mọi rác rưởi trong xã hội, lập lại công bằng và công lí, đem lại hạnh phúc cho nhân dân.

Trong cuộc đấu tranh chống cái ác, tác giả dân gian đã đặt Mã Lương vào những tình huống thử thách từ thấp đến cao, càng ngày càng khó khăn phức tạp. Và kì lạ thay, trong những tình huống cam go nhất, phẩm chất của Mã Lương được khẳng định: Từ chỗ không vẽ gì cho tên địa chủ trong làng đến chỗ vẽ ngược hẳn ý muốn của tên vua (vua bảo vẽ rồng, cậu vẽ cóc ghẻ; vua bảo vẽ phượng, cậu vẽ gà trụi lông...); từ chỗ trừng trị tên địa chủ để thoát thân (hắn đuổi theo Mã Lương để bắt giết cậu, cướp bút thần), đến chỗ chủ động diệt kẻ ác để trừ họa cho mọi người vẽ sống biển để nhân chìm vua và triều thần độc ác.

Cuộc đấu tranh giữa Mã Lương với cái ác là cuộc đấu tranh không cân sức: Mã Lương đơn độc một mình, còn kẻ ác có trong tay lực lượng hùng mạnh, lại có quyền thế. Vì thế, muốn tiêu diệt chúng, chỉ có lòng khảng khái, dũng cảm với cây bút thần không thôi thì chưa đủ, cần phải có thêm sự mưu trí và thông minh. Phẩm chất này của Mã Lương bộc lộ rất rõ trong cuộc đọ sức giữa cậu với tên vua độc ác.

Khi tên vua thả Mã Lương ra, hứa ban thưởng vàng bạc và gả công chúa cho. Mã Lương đã vờ đồng ý. Điều này khiến tên vua và bọn triều thần chủ quan mất hết cảnh giác.

Khi tên vua bảo Mã Lương vẽ biển, cậu đã vẽ một cái biển thật đẹp rộng mênh mông, xanh biếc, không một gợn sóng, trong suốt như mặt gương soi, rồi bao nhiêu là cá, đủ các màu sắc uốn đuôi mềm mại bơi lội tung tăng. Điều này khiến tên vua vô cùng thích thú.

Rồi Mã Lương lại cho đàn cá bơi xa dần, xa dần, để nhử tên vua ra giữa biển khơi. Khi vua đòi thuyền, Mã Lương vẽ một cái thuyền lớn để có thể chở hết cả bọn hoàng hậu, công chúa, hoàng tử, các quan đại thần gian tham.

Cuối cùng, cậu dùng gió to, sóng lớn để chôn vùi chúng giữa biển khơi.

Tác giả dân gian đã có dụng ý đặc biệt khi kể lại rất tỉ mỉ việc Mã Lương dùng mưu kế để tiêu diệt tên vua cùng triều thần tham lam, độc ác. Việc Mã Lương thẳng tay trừng trị tên địa chủ và tên vua tham lam, độc ác thể hiện quan niệm của nhân dân về công lí xã hội. Mặt khác, cũng qua hành động này, tác giả dân gian muốn khẳng định tài năng chỉ thực sự có giá trị khi nó được đem ra để phục vụ nhân dân, phục vụ chính nghĩa, chống lại cái ác; đồng thời cũng khẳng định nghệ

thuật chân chính phải thuộc về nhân dân, về những người tốt bụng, có tài và khổ công luyện tập.

Sự kì diệu của cây bút thần khiến ta liên tưởng đến sự kì diệu của cây bút của họa sĩ Bơ-men trong Chiếc lá cuối cùng (tác phẩm của nhà văn Mĩ O Hen-ri) đã tạo ra kiệt tác bất hủ, cứu sống được một con người đã ở ngưỡng cửa của tử thần.

Cây bút thần không chỉ có giá trị lớn về nội dung tư tưởng, mà còn là một truyện cổ tích rất đặc sắc về mặt nghệ thuật. Truyện được xây dựng theo trí tưởng tượng độc đáo và phong phú của nhân dân. Với một loạt các tình tiết lý thú, gợi cảm đặc biệt là việc xây dựng hình ảnh cây bút thần và khả năng kì diệu của nó, truyện đã thể hiện ước mơ của con người và giúp họ thực hiện ước mơ đó.

Truyện cổ tích Cây bút thần là mơ ước về niềm tin của con người, về chính con người. Đó là mơ ước và niềm tin về sức mạnh kì diệu của con người. Ước mơ và niềm tin ấy đã giúp cho con người không ngừng sáng tạo và vươn lên.

Năm tháng qua đi, con người không cần nhờ tới cây bút thần để thực hiện ước mơ của mình. Những giấc mơ đẹp ấy thì vẫn còn mãi đến muôn đời.

Bài văn Nêu cảm nhận của em về hình ảnh cây bút thần số 2

Câu chuyện kể về một cậu bé có tên Mã Lương. Cậu là một cậu bé nghèo thông minh và say mê học vẽ. Một hôm em nằm mơ thấy cụ già râu tóc bạc phơ chi bé chiếc bút thần. Mã Lương cảm thấy vô cùng biết ơn và em vẽ tất cả mọi thứ cho người nghèo vẽ cái gì ra cái ấy. Tên địa chủ bắt em về để vẽ cho hắn nhưng nhờ có cây bút thần mà em đã được giải thoát. Nhưng câu chuyện không dừng ở đó mà đức vua biết chuyện bắt em về hoàng cung vẽ theo ý hắn nhưng em không chịu luôn vẽ những con vật xấu xí không theo ý hắn. Cuối cùng Mã Lương vẽ cuồng phong dữ dội nhấn chìm thuyền rồng sống chôn vùi tên vua độc ác. Sau đó không ai biết em đã đi đâu có người nói em đi khắp nơi dùng cây bút thần giúp đỡ những người dân nghèo khổ cũng có người nói em trở về quê hương. Đọc truyện ta thấy khi Mã Lương được cho cây bút thần nhưng em lại không vẽ gì cho mình mà chỉ vẽ cho những người dân nghèo khổ. Ta thấy những hành động đó của em thật khiến cho ta cảm phục. Em không có gì cả không có tiền không có cuộc sống no đủ nhưng với em dường như chỉ những điều đó thôi cũng khiến em cảm thấy mãn nguyện lắm rồi. Nhưng ta cũng thấy rằng em không hề vẽ tiền bạc hay nhà cửa cho những người dân mà chỉ vẽ cuộc xèo. Đó là những gì cần thiết nhất đối với những người dân lao động. Và đó cũng là những thứ mà con người có thể sử dụng cho cuộc sống hàng ngày và cả trong tương lai còn tiền bạc chỉ là những thứ phù du dễ mất. Em không giúp họ trở thành những người ăn bám mà trái lại là những người

lao động trên chính đôi tay mình, đó mới là lao động chân chính nhất. Đó là những người nghèo khổ đã được em giúp đỡ rất nhiều còn đối với những kẻ tham lam thì em đối xử hoàn toàn trái lại. Mã Lương đã không vẽ gì cho tên địa chủ mặc dù em bị hấn nhót trong nhà lao và bị bỏ đói. Cây bút trong tay Mã Lương khi đối diện với những kẻ tàn bạo đã trở thành vũ khí để em chống lại bọn tham lam. Bằng chứng là em đã vẽ cung tên để tiêu diệt tên địa chủ và vẽ thành những trận cuồng phong để cho ông vua tàn ác nhấn chìm vào dòng nước mạnh mẽ. Có thể đánh giá Mã Lương là một nghệ sĩ chân chính. Bằng chứng là biết bao nhiêu người trong xã hội có tài hội họa nhưng chỉ có em là được ông bụt trao cho bút thần và cũng chỉ có em mới dám dùng cây bút để chống lại lũ cường hào ác bá đem lại được ấm no cho người nhân dân nhưng lại không để họ phụ thuộc vào cây bút ngòi bút chân chính ấy luôn đứng về nhân dân không bao giờ dùng ngòi bút của mình để phục vụ cho kẻ ác. Câu chuyện "cây bút thần" là một câu chuyện điển hình của chuyện cổ tích xưa và đã là chuyện cổ tích thì thường thể hiện những ước mơ của người nông dân. Đó chính là sự tin tưởng về cái thiện luôn chiến thắng cái ác, cái thiện luôn được giúp đỡ còn cái ác thì bị trừng phạt thích đáng. Cây bút thần là một chi tiết tưởng tượng của nhân dân để thực thi công lí giúp nhân dân. Cây bút thần giúp cho những người dân nghèo khổ và cũng là công cụ thích đáng để trừng trị cái ác cái tham lam. Truyện "cây bút thần" thể hiện ước mơ của nhân dân có được sức mạnh và khả năng kì diệu để giúp đỡ những người dân nghèo lao động hiệu quả hơn, đồng thời trừng phạt những kẻ tham lam, độc ác. Truyện nhằm khẳng định nghệ thuật chân chính luôn gắn liền với tài năng, đức độ, tinh thần say mê sáng tạo và chỉ có ý nghĩa khi nó phục vụ cho những mục đích chính đáng của con người. Truyện còn thể hiện mơ ước và niềm tin vào những khả năng kì diệu của con người. Câu chuyện đề cao sức mạnh của nghệ thuật chân chính là trừng trị cái ác đem lại hạnh phúc cho nhân dân lao động.